

A rendőrségen kitért a szeretet

Olvasó, vágd ki e cikket, tedd aranyrámába, akaszd az ágyad fölé és elalvás előtt olvasd el százszor.

Meghirdetjük a modern idők evangéliumát, egy fiatal rendőrtiszt tanítását, olyan egyszerű, mint Kolombusz tojása és olyan nagyszerű, hogy mindenki nek tudomást kell szereznie róla.

A fiatal, tehetséges rendőrtiszt neve **Vértes Zoltán**, Rangja rendőrszázados, beosztása: a rendőrség gépkocsialosztályának parancsnoka **Vértes Zoltán** volt Budapesten a **hetedik rendőr**, de az **első**, aki rájött arra, hogy a **rendőrség szellemén sürgősen és alaposan javítani kell.**

A rendőrségen ugyanis a bajtársak párt, B-lista és egyéb szempontok szerint szemben állanak egymással és az olyan rendőrség, amelynek tagjait nem hatja át a bajtársi szeretet és segíteni vágyás, olyan, mint a félkezű ember. **Vértes Zoltán** tehát először napi-parancsba adta, hogy tegyen vége a „fúrásnak”, „fúrászelésnek”, neki többé ne merjen senki rosszat a fülébe sügni a bajtársáról, a rendőrségi szabályzatban reá ruházott hatalmánál fogva elrendelte, hogy szeptember hónap a **szerelem** hónapja a **szerelem** hónapja legyen.

A fúrások és a pártviszályok...

A hónap leteit Október van és most **Vértes Zoltán** faggatjuk, mondja el, milyen volt a példátlan akció eredménye.

A fiatal rendőrtiszt csupa lelkesedés, amikor furcsa találománnyáról beszél. Először azt mondja, hogy nagyon fáj neki, hogy a rendőrségről mindig csak rosszat írnak a lapok, ha jól emlékszik „4 mai nap” volt az első, amelyik a rendőrségről **jót** is írt, erre annál inkább emlékszik, mert ezt a jót éppen ő írta, akkor szerény munkájával keltette fel egy újságíró figyelmét, pedig végeredményben nem csinált nagy dolgot, megteremtette a rendőrség autóparkját rongoskából, — nem politikai okoknál fogva kinevezték, hanem valódi szakemberrel autót varázsolt elő a szeméből, de hát ez nem volt boszorkányság, ha az lett volna, nem tudta volna megcsinálni.

— A legszomorúbban tapasztaltam — mondja a fiatal rendőrszázados —, hogy a mostani divatos **fúrások és pártviszálykodások** annyira rossz hatással voltak a rendőrségre, hogy már a munka menetét is erősen veszélyeztették. Ebben a tathatatlan atmoszférában mindenki félt a másiktól és ilyen folytonos „en garde” állásban dolgozni sem lehet rendesen. Először szépszóval megmagyaráztam, hogy az ilyen fúrás úgy is viszszaüt, az emberek megtudták, vagy legalább is tudni vélik, hogy a másik valami rosszat mondott róluk és alig várják az alkalmat, hogy ezt viszonzhassák. Ez a bajtársiatlan szellem tovább nem tűrhető. Amikor ezekkel az előadásokkal nem sokra mentem, akkor **parancsrendszerrel** bevezettem a **szerelem** hónapját. Közöttem, hogy ebben a hónapban **szóbeli jelentést nem fogadok el senkitől...**

Igyekeztem minél indiszkrétebb lenni...

— Írásban mondhattak volna rosszat egymásról alárendeltjei?

— Írásos jelentéstételt nem tilthatok meg, mert azt a rendőrség szabályzata mindenki számára lehetővé teszi. Írásban azonban nem „fúrják” egymást az emberek, mert az írásért

felelősséget kell vállalni, ezek a felelőtlen szellemből fakadó áskálódások mindig előszóban, főleg **súgva** nyilvánultak meg. Kötelevő tettem, hogy ennek a hónapnak a tartama alatt minden bajtársam kihallgatásra jelentkezik nálam és ezen a kihallgatáson **legalább három bajtársáról valami dicséretet kell jelentenie.**

— Hány személyre vonatkozott ez?

— 74 alárendeltem van, ebből 4 tiszt és több tisztjelölt.

— Rájuk is vonatkozott ez a rendelkezés?

— Természetesen mindenkire, akinek én parancsolhatok. Először nem értették meg a bajtársak és mindenki mosolygott a dolgon, talán tényleg nevéstéges, ha valaki **parancsszóval rendel el a szeretetet.** De az eredmény engem igazolt. Elsősorban ha valakit **utálnak** a munkahelyén, az ott nem szeret és ezért **nem is tud dolgozni.** Akit szeretnek, az jól érzi magát és igyekszik a barátai javára is minél többet produkálni. Sajnos nálunk inkább az általános undor tükröződött vissza. A legfurcsább az, hogy a bajtársaim úgy tudták, hogy **csak rosszat** lehet mondani egymásról, nem is tudták elképzeini, hogy jót is lehet. Ez egészen beidegződött. Amikor elkezdődtek a kihallgatások, szabályos jegyzőkönyveket vettem fel, hogy ki kőről és milyen jót mondott. Három szempont érvényesült: a **bajtársasság, a munkateljesítmény és a jegyelem.** Most bevallhatom már, hogy igyekeztem minél **indiszkrétebb** lenni, hogy kiszárogjon, mi van a jegyzőkönyvekben és hogy ki kőről jelentett valamit jót. Indiszkrécióm eredménye az volt, hogy akiről eddig valami jót **jelentettek, alig várta hogy revanzálhassa bajtársának a jóindulatát és tényleg elértem, hogy terjedni kezdett a szeretet...**

Furcsán állnak ezek a papos szavak a fiatal rendőrtiszt szájában, de ő lelkesen folytatja.

— Volt például két haragos. Ezek egy hét múlva karonfogva mentek ki a műhelyből. Az eredmény az volt, hogy kaptam egy olyan új minősítés táblázatot, amelyet nem én, a felette-sük, hanem **ők maguk** állapítottak meg önmagukról és amely biztosan megbízhatóbb és pontosabb, mintha én csináltam volna. Az eredmény a **munkateljesítményben** is hamarosan megmutatkozott. Nagy rendcsinálás kezdődött, mindenki tudta, hogy **figyelik, hogy valami jót jelenthessenek róla.** Sokan önként ottmaradtak tölörézni, tessék elhinni, mintha kicsérélték volna az embereket...

Tessék törvényt hozni!

— Mindenki jelentkezett kihallgatáson?

— Mindenki, de sokan nemcsak három bajtársukról jelentettek jót, ahogy elrendeltem, hanem tízről, tizenötéről.

— Hogy szólt egy ilyen jelentés?

— Különböző jelentések jöttek. Például: jelentem, hogy **Domján Ferencet** a legelsőbb-rangú szakembernek tartom, aki a javítások terén a legnagyobb anyaglásban, megfelelő szerszámok nélkül is kitűnő eredményeket ér el... De nem is ez a lényeg. Tessék elhinni, a fontos az, hogy a rendőrségen, ha egymást szeretik az emberek, **akkor a közönség is szeretni fogja a rendőrséget.** Ha a

örvök est a szobámat örök ki-
Áradni a rendőrségből, amely
kérem végeredményben egy er-
kölc. testület...

Vértes Zoltán abbahagyja a mondatot, zavartan áthallgat.

— Tessék csak folytatni, nagyon érdekes.

Vértes százados ér folytatja. **O nem érzi magában az erőt és a képességet, hogy ezt az akciót tovább folytassa az egész országban.** Vegyük mi a kezünkbe a dolgot. Ami érvényes az 674 tagú alosztályára, az érvényes minden minisztériumra, minden közhivatalra, higyük el, magánhivatalra is. Rendeljük el — tessék törvényt hozni — a szeretet korszakát. **O nem utópista és nem szekta-alapító, nézzék meg az eredményt, amit elért, számokban kimutatható,**

szervezők meg ezt az akció,
többet ér sok minden egykő-
nél...

Vértes Zoltán valóban nem apostol, csak **tehetséges és lelkes fiatal rendőr.** Amikor elbűcsúzom tőle, a fülemben cseng egy mondat, amit **Vértes Zoltán** ki sem mondott, de biztosan kimondott volna, ha nem kötne a fegyelmi szabályzat.

Rendeljük el a szeretet értizedét és ennek érdekében például a rendőrségen tiltsuk meg, hogy **rendőr politikai párt tagja lehessen.** Tényleg nagyon megkönnyíteni azt, amit **Vértes Zoltán** ilyen okosan és szellemesen, majdnem furfangosan ért el.

Meg kellene egyszer próbálni...
Kelemen István